

PODRZUCACZ (1) *sb m*

A sg podrzucacz.

Sł stp brak, Cn s.v. fałszerz testamentów, Linde brak.

Ten, kto podkłada coś ukradkiem; falsarius Calep, Cn; subiector Calep; adulterator, reus falsi Cn:

Wyrażenie: »tajemny podrzucacz«: Subiector, Qui falsa pro veris subicit, falsarius – Tajemni podrzucacz [!], ofzuft. Calep [1017]a.

Cf **PODRZUTEK**

LWil